

Utdanning og danning i et lærende samfunn

**Refleksjoner og ambisjoner
om**

- livslang læring

- voksnes kvalifisering

- ”den moderna högskolan – here, there and everywhere”

NITUS Höstkonferens 8. november2012

Aksel Hagen, aksel.hagen@stortinget.no

Slide 1

xxx1

Bruker; 2010-11-07

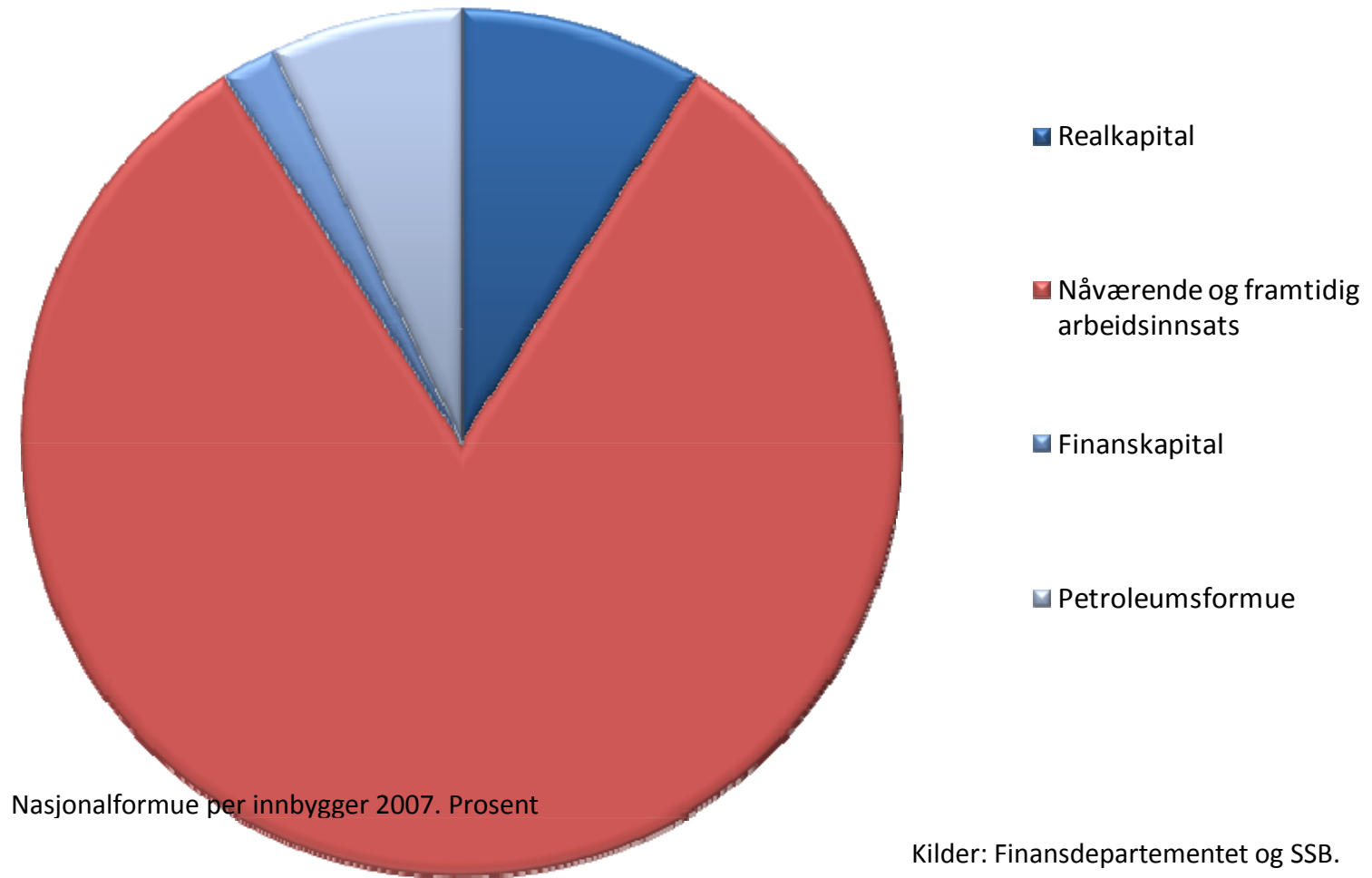
Hvorfra jeg mener (I)

- SV (Vänstern)
- Kommunestyrerepresentant på fritid i Lillehammer: 1991 – 2003
- Fylkespolitiker på heltid: 2003 - 2009
- Stortingsrepresentant 2009 –
 - Medlem KUF-komiteen til april 2012
 - Leder av Kommunal- og forvaltningskomiteen -
- Egentlig lærer og forsker i samfunnsplanlegging (1985 – 2003)
 - Deltid
 - Desentralisert
 - Brevkurs
 - Undervisningsvideoer
 -

Hvorfra jeg mener (II)

1. **Kunnskap teller:** Kunnskap er makt – makt er kunnskap
2. Tilgang til og forståelsen av kunnskap er i utgangspunktet ujamnt fordelt - **klasse**
3. Et viktig politikkområde – her må **politikken** bry seg!
4. Her må **samfunnet** bry seg, - ikke bare skole-/utdannings-/opplæringssektoren alene
5. **Som sosialist, som samfunnsplanlegger ...**

Det er kunnskapen som er vår viktigste kapital

Normativt poeng nr. 1: Voksnes læring – livslang læring

Der du arbeider, der du bor.

En mulighet og rett , men også

et press – ei forventning – en plikt som varer livet ut?

- uavhengig av bosted, økonomi, alder, kjønn, etnisitet. og om en er i arbeid eller ikke
- for å mestre eget liv, for å leve livet sammen med andre og for å lykkes i arbeidslivet
- viktige byggesteiner i gode samfunn, - demokrati, likestilling, folkehelse, utvikling av offentlig tjenestetilbud, moderne næringsliv, løse miljøkrisa ...

Normativt poeng nr. 2:

JA til høgare utdanning og forskning i Distrikts-Norge!

- Kunnskapsformidling og -utvikling er avgjørende viktig for all samfunnsutvikling, inkludert at også lærere og forskere bor og virker utenfor storbyene
- Ikke bare i de største byene våre
- Ikke slik at "storby og breddeuniversitet" = kvalitet, mens kombinasjonen distrikt og smalere universitet/høgskoler gir mer tvilsom kvalitet

Satsinga på "nett- og distanse" må ikke bli et sentraliseringsargument – det kontekstuelle!

Normativt poeng nr. 3: Nett-/distanseutdanning/livslang læring: State of the Art i Norge

En hvit flekk, så langt, i utdanningsinfrastrukturen vår, i alle fall grå flekk:

Det at vi MANGLER et helhetlig grep om/system – pedagogikk for voksnes læring/pedagogikk – en radikal ambisjon, som per dato knapt er en ambisjon?

Tungt å gå løs på/inn i fordi

”Feltet dekker alle nivå, omfatter enormt mange aktører (primær/sekundær), ivaretar mange og ulike behov, finansieres fra mange og ulike kilder, aktørene har mange og ulike perspektiv/interesser, bare vanntette skott, alle mener de er viktigst”

(Kilde: Boka Kunnskapssamfunnet, Grepperud m.fl. 2010)

Ja vel, men hva så (I)?

TILBYDERNE:

Stimulere universitet, høgskoler, fagskoler, studieforbund og andre til å utvikle **nettbaserte og fleksible** studietilbud som i særlig grad er skreddersydde for voksne, men også "studenter flest" (?)

- Penger?
- Påbud eller "samfunnsmandatet"
- Samfunnskontrakt

Hvorfor skjer det ikke allerede i større grad all den tid de fleste institusjoner er overoppfylte?

- incitament?
- konvensjonell akademisk tenkning?

Ja vel, men hva så (II)?

Et mellomledd (mekler +++)?

- jfr. Studiesenteret.no (kommuner og fylkieskommuner)
- Eller statlig eid og driftet infrastruktur?
- Studieforbund (private), - eller nye kommersielle aktører

ELLER – et unødvendig mellomledd?

- **”Arbeidslinja”** vis a vis **”Utdanningslinja”**
- Tildeling/penger til **regionene** direkte?